ბ-539 1-VII, IX-XII № 1-39. გ.№13

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

ახალგაზრდა სტალინელი

ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პარტიული კომიტეტის, რექტორატის, კომკავშირის კომიტეტისა და პროფკომის ორგანო

Ахалгазрда Сталинели — орган парткома, ректората, комитета ЛКСМ и профкома Тбилисского государственного университета имени И. В. СТАЛИНА

გამოცემის მეცხრე წელი

№ 1 (276)
სამშაბათი,
5
იანვარი,
1960 წ.
ფასი 20 კაპ.

5778

მოგილოცავთ ახალ წელს, ძვირფასო მეგობრებო!

დადგა ახალი, 1960 წელი— მშვიდობის, ხალხთა ბედნიერების, სიცოცხლის უკვდავების, ადამიანის აზრის ყოვლისმძლეობის, მშვიდობიანი შემოქმედებითი შრომის, გამარჯვებების უქკნობი დაფნის გვირგვინის ერთი შტო, ერთი ოქროფურცელი...

ზეიმით გააცილა დიდმა საბჭოთა ხალხმა ძველი წელი და ზეიმითვე შეეგება ახლის მობრძანებას.

დაგვემშვიდობა საკაცობრიო აღმოჩენებისა და კაცთა გონების ტრიუმფალური გამარჯვებების წელი. წავიდა და გზისმანათობელ ვარსკვლავთა კრებულად წარიმძღვარა საბჭოთა ხალხის შრომითი მიღწევები, საბჭოთა მეცნიერების არნახული გამარჯვებები...

ახალი შემოქმედებითი ძალებით შეხვდა ახალ წელს ჩვენი დედასაქართველო, ჩვენი მშობლიური ქართველი ხალხი.

ახალი მიღწევებით შეეგება ახალ, ათასცხრაასსამოც წელს ჩვენი უნივერსიტეტის მთელი კოლექტივი — ჩვენი საამაყო სტუდენტობა, ჩვენი სახელოვანი პროფესორ-მასწავლებლები, ჩვენი მუშა-მოსამსახურეები.

ბევრი გააკეთეს, ბევრს მიაღწიეს, ბევრჯერ გაიმარჯვეს უნივერსიტეტელებმა და ათას ცხრაას ორმოცდაცხრამეტმა წელმა სიამაყისა და მადლიერების გრძნობით ჩაიწერა აქტივში ჩვენი კოლექტივის მიღწევა-გამარჯვებანი და ნაკლოვანებები კი, რომლებიც ჩვენს მუშაობაში იყო, დაგვიტოვა, რათა საჩქაროდ გამოვასწოროთ ისინი და მიღწევებად დავაწეროთ ჩვენგან ზეიმით გაცილებულ ძველ წელიწადს.

ქართული მეცნიერების დიდი ტაძრის,—ჩვენი უნივერსიტეტის კოლექტივის ყოველმა წევრმა — სტუდენტმა, პროფესორმა, მასწავლებელმა, მუშამ, მოსამსახურემ, ხელმძღვანელმა მუშაკმა, კარგად იცის თავისი მუშაობის მიღწევაცა და ნაკლიც, და ვუსურვებთ მათ — მომავალში მიღწევათა მაქსიმალურსა და ნაკლოვანებათა მინიმალურ ციფრებს.

სულითა და გულით გილოცავთ ახალ წელს, ძვირფასო მეგობრებო, და როცა მისი გაცილების ჟამი დაჰკრავს, როცა 1961 წელი გვესტუმრება, ყველას სიამაყით გვეთქვას — „ჩვენი გამარჯვებებითაც იამაყე დედასამშობლოვ, მშობლიურო კომუნისტურო პარტიავ, უძლეველო საბჭოთა ხალხო!..“

საუნივერსიტეტო პრემიების მინიჭება

უნივერსიტეტის სამეცნიერო საბჭომ ამასწინათ განიხილა საკითხი 1958 წელს უნივერსიტეტში შესრულებული და გამოქვეყნებული საუკეთესო სამეცნიერო ნაშრომებისათვის საუნივერსიტეტო პრემიების მიკუთვნების შესახებ.

სამეცნიერო საბჭომ გადაწყვიტა, რომ დაწესებული პირველი პრემია გაიყოს ორად და მიეკუთვნოს 1. პროფ. ლევან გოკიელს შრომისათვის — „მათემატიკის საფუძვლები“ (ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამოცემა, თბ., 1958 წ.) 2. პროფ. კონსტანტინე წერეთელს შრომებისათვის — „თანამედროვე ასურული ქრესტომათია ლექსიკონითურთ და „Хрестоматия современного ассирийского языка со словарем“ (ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამოცემები, თბ., 1958 წ.) — თვითეულს 7 500 მანეთის რაოდენობით.

მეორე საუნივერსიტეტო პრემია 10 000 მანეთის რაოდენობით მიენიჭა დოც. ნოე უკლებას შრომისათვის — „საბჭოთა კავშირის წყლის მეურნეობა“ (ი. ბ. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამოცემა, თბ., 1958 წ.).

△

სურათზე: გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის III კურსის სტუდენტები (მარცხნიდან მარჯვნივ) — გ. სახენაშვილი და ტ. წერალოვი ემზადებიან ზამთრის საგამოცდო სესიებისათვის.

ფოტო ა. გემჯიანისა

▽

ჯუმბერ ტიკარაძე

საახალწლო

ცადაწვდილ მთებს,
მშობლიურ მთებს
თოვლი მოსავს,
გულს—ოცნება ვრცელი,
შემოსულა...
მომილოცავს,
მომილოცავს,
სიხარულის,
სიმღერების წელი!

შემოსულა სიხარულით,
გამარჯვებით
სიცოცხლის და
სილამაზის ეშხით,
გაუმარჯოს —
ვინც უდგანან
დარაჯებად
მშობელ მიწას,
იარაღით ხელში.

გაუმარჯოს —
ვინც აქცევენ
ბაღნარებად
უსიცოცხლო ველებს,
გაუმარჯოს —
შვიდწლედების დაბადებას,
მუშის ხელებს,
დაკოჟრებულ ხელებს!

გაუმარჯოს —
ვინც შესებით,
ქალაქებით
უდაბნოებს მოქსოვს,
გაუმარჯოს —
ციურ სივრცის
დამარცხებას,
გაუმარჯოს —
დამარცხებულ კოსმოსს!

გაუმარჯოს
ამ ახალ წელს,
ამ სიცოცხლეს,
მომავლის გზას —
მართლაც ზღაპრულს,
ფართოს,
გაგიმარჯოს,
იდღეგრძელე,
დაილოცე —
მშობლიურო ხალხო!

ბ. ქართველიშვილი

მზიდან მოფრინდა რაკეტით

მზიდან მოფრინდა, რაკეტით,
მოსილი მწვანე სამოსით, —
წელი საგმირო საქმეთა,
ახალი, ცხრაასსამოცი.
ჩამოიტანა დიდება,
ბედნიერება მარადი,
ვარსკვლავთა მიპატიჟება,
მზის მოსაწვევი ბარათი...
ჩამოიტანა მშვიდობის
მარადიული დაფნები,
დახია უამინდობის
და ომის შავი აფრები.
სამშობლოს გადაალოცა
სული — სიცოცხლედ, გული მზედ, —
ჭაბუკმა ცხრაასსამოცმა,
დიდ მწვერვალებს რომ უმიზნებს.

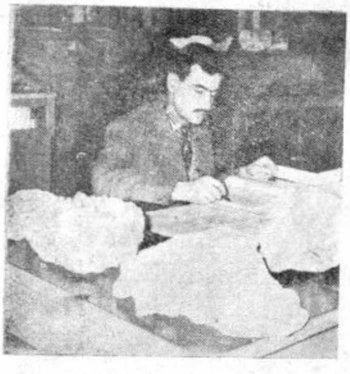

სურათზე: გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ. გეოლოგიის სპეციალობის V კურსის დიპლომანტი სტუდენტი ლევან უჯმაჯურიძე მუშაობს თავის სადიპლომო შრომაზე — „მთიანი აფხაზეთის გეოლოგია და ვერცხლისწყლის ძებნა შურის უბანზე“. (ხელმძღვანელი დოც. მარკ რუბინშტეინი).

ფოტო გ. გაბუნიასი

გოგი ჩარკვიანი

მზე და ახალი წელი

მზემ უდიდესმა სიბნელე დახია,
მას ხიბლავს სიმრავლე
ხმათა და ფერთა;
უცინის ქალაქს,
ქალაქს დამხარის
და იცის: არასდროს არ დაბერდება.
მზე ბრწყინავს —
მას ახსოვს ამბავი მრავალი,
მას ბევრი წლისათვის პატივი უცია,
მაგრამ მოგონება ყველაზე მაღალი —
ჩვიდმეტი წელი,
რევოლუცია.
წინათ იტყოდნენ: ნათელი მზე ვითა,—
გულისხმობდნენ უდიდეს სინათლეს
უკვე;
მზე იცქირება ახლა ზევიდან
და ჩვენი აზრების ნათელი უკვირს.
მოსწონს გაქანება და სითამამე
ჩვენი გულების და ჩვენი დროის
და ვარსკვლავებთან ჩვენი თამაში,
და ფერი ჩვენი წითელი დროშის.
მერე მზე ჩამოდის,
მოჰყვება ქუჩებს,
მზერას აჩერებს ახალ სახლებზე;
ქალაქს ულოცავს სინორჩეს უჩვევს,—
ახალ წელსა და ახალ საქმეებს.

მომზადებული ვხვდებით საგამოცდო სესიებს

საგამოცდო სესიებზე წარმატების მისაღწევად გარკვეული მნიშვნელობა ენიჭება ორგანიზაციული საკითხების მოგვარებას. ამ მხრივ ფაკულტეტების ხელმძღვანელები დროულად შეუდგნენ მუშაობას.

სემესტრის დასაწყისში ყოველმა სტუდენტმა იცოდა, თუ რომელი საგნების ჩათვლა ან ჩაბარება მოუხდებოდა სემესტრის ბოლოს. 1 დეკემბრისათვის დეკანატებმა შეადგინეს და გამოაკრეს ზამთრის საგამოცდო სესიების ცხრილები. საგამოცდო დღეები, ძირითადად, სტუდენტთა სურვილის მიხედვითაა შერჩეული, რასაც სტუდენტობისათვის დიდი მნიშვნელობა აქვს. ზოგიერთმა დეკანატმა ცხრილები იმგვარად შეადგინა, რომ თვითეულ საგამოცდო დღეს საგანში გადის საშუალოდ 15 სტუდენტი. ასეთი მდგომარეობაა, მაგალითად, მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე. ზოგან ერთი დღის განმავლობაში გამოსაცდელ სტუდენტთა რაოდენობა ამ რიცხვზე მეტია, მაგრამ 20-ს არ აღემატება. თუ რამდენი სტუდენტი გადის გამოცდაზე, ამას არსებითი მნიშვნელობა აქვს როგორც სტუდენტისათვის, ისე გამომცდელისათვის. უნივერსიტეტში იყო შემთხვევები, როდესაც ერთ დღეს გამოცდა ენიშნებოდა 25 ან მეტი კაცისაგან შემდგარ ჯგუფს და დილის 9 საათზე მოსული სტუდენტი გვიან საღამომდე იცდიდა. სტუდენტები ზედმეტად იღლებოდნენ და ნერვიულობდნენ, არც გამომცდელი იყო უკეთეს მდგომარეობაში. ყველაფერი ეს კი გავლენას ახდენდა გამოცდების შედეგებზე.

იყო ისეთი შემთხვევაც, როდესაც მრავალრიცხოვანი ჯგუფის გამოცდას ლექტორი ახერხებდა სულ რამდენიმე საათის განმავლობაში. რა თქმა უნდა, არც ასეთ შემთხვევაშია მოსალოდნელი, რომ გამოცდის შედეგები ობიექტური იყოს. საგამოცდო ჯგუფებში სტუდენტთა რაოდენობის შემცირება, ვფიქრობთ, შექმნის უკეთეს პირობას გამოცდების ნორმალურად ჩატარებისათვის. სამწუხაროდ, ყველა დეკანატს არა აქვს. ეს გარემოება გათვალისწინებული.

ყველა ფაკულტეტზე ჩატარდა გარკვეული მუშაობა გამოცდებისათვის სტუდენტთა უკეთ მობილიზებისათვის. ზოგ ფაკულტეტზე ჩატარდა ღია პარტიული კრება, სადაც მოსმენილ იქნა ფაკულტეტის დეკანის მოხსენება გამოცდებისათვის მზადებასთან დაკავშირებით. გარდა ამისა, ზოგან თვით ჯგუფებში ჩატარდა ამ მხრივ საუბრები. მაგალითად, ფილოლოგიის ფაკულტეტის დეკანატმა და პარტბიურომ ფაკულტეტის ყველა ჯგუფში შეძლეს სტუდენტებთან ამ საკითხზე საუბრის მოწყობა. მექანიკა-მათემატიკის ფაკულტეტზე პირველკურსელთათვის მოეწყო პროფ. ლ. გოკიელის ლექცია თემაზე „სტუდენტის დამოუკიდებელი მუშაობის ორგანიზაცია“, რაც გარკვეულ წვლილს შეიტანს ამ ახალგაზრდების უკეთ დასპეციალების საქმეში. სხვა ღონისძიებებთან ერთად ფიზიკის ფაკულტეტზე აგიტატორები სისტემატურად ატარებენ საუბრებს სტუდენტთა შორის გამოცდებისათვის მზადების შესახებ.

ყველა ფაკულტეტის სამეცნიერო საბჭომ განიხილა საკითხი გამოცდებისათვის მზადების შესახებ და მიღებულ იქნა ღონისძიებები საგამოცდო სესიების ორგანიზებულად ჩატარებისათვის.

ფაკულტეტების დეკანატებმა და კათედრების ხელმძღვანელებმა შეადგინეს კონსულტაციების ცხრილი. დანიშნულ საათებში პროფესორ-მასწავლებლები მორიგეობენ კაბინეტებში. სამწუხაროდ, ყველა სტუდენტი არ იყენებს მათთვის ამ მეტად გამოსადეგ გარემოებას.

მომავალ საგამოცდო სესიებზე პირველად ჩააბარებენ გამოცდებს ის პირველკურსელი სტუდენტები, რომელთაც სწავლა უხდებათ წარმოებისაგან მოუწყვეტლად. ამ სტუდენტების მიმართ განსაკუთრებული გულისყური უნდა გამოვიჩინოთ, რათა მიეცეთ საშუალება, საფუძვლიანად შეისწავლონ საგნები და გამოცდების დროს სრული შესაძლებლობით გამოავლინონ თავიანთი უნარი მეცნიერების დაუფლების საქმეში.

ზამთრის საგამოცდო სესიები 4 იანვრიდან 23 იანვრამდე გასტანს. მხოლოდ ფიზიკის ფაკულტეტის I და II კურსის სტუდენტებს აქვთ უფლება გამოცდები 30 ზანვარს დაამთავრონ.

ამ ფაკულტეტზე სტუდენტთა ერთმა ნაწილმა მიიღო უფლება გამოცდების წინასწარ ჩაბარებისა. სტუდენტთა ასეთ ინიციატივას მოწონებით უნდა შევხვდეთ. ძირითადად ეს სტუდენტები სწავლის მოწინავენი არიან. მათ წლების განმავლობაში არაერთხელ დაამტკიცეს თავიანთი უნარი მეცნიერების წარმატებით დაუფლების საქმეში.

უნივერსიტეტში ძირითადად ყველაფერი მოგვარებულია იმისათვის, რომ გამოცდები ნორმალურად ჩატარდეს. ახლა სიტყვა მხოლოდ ახალგაზრდობას, სტუდენტობას ეკუთვნის. ვნახოთ, რა წარმატებას მიაღწევენ ისინი მომავალ გამოცდებზე.

არამკითხე

ჩვენს გაზეთს ახალი კორესპონდენტი შემოემატა. მართალია, წერა არ ეხერხება, მაგრამ, როგორც თვითონ განაცხადა, კარგად ფლობს ჟესტ-მიმიკის ენას. ამ პატარა არამკითხეს, სამწუხაროდ, დიდი პრეტენზიები აღმოაჩნდა. რედაქცია იძულებული შეიქნა მისი დაჟინებული მოთხოვნები დაეკმაყოფილებინა. დღეს თქვენ იხილავთ მას — არამკითხეს — ჩვენს ახალ კორესპონდენტს.

გამოცოცხლდა თვითშემოქმედებითი წრეების მუშაობა

გამოცოცხლდა უნივერსიტეტის თვითშემოქმედება. მცირე ჩავარდნის შემდეგ სიმფონიურმა ორკესტრმა განაახლა მუშაობა. სტუდენტები დიდი მონდომებით სწავლობენ ახალ ნაწარმოებებს. სისტემატურად ტარდება როგორც საერთო, ისე ჯგუფური მეცადინეობები.

ორკესტრი ამზადებს ახალ პროგრამას, რომლითაც იგი წარსდგება საქართველოს რაიონების მშრომელთა წინაშე ზამთრის არდადეგების დროს.

სიმფონიურ ორკესტრთან ერთად გასამგზავრებლად ემზადება აგრეთვე მოცეკვავეთა ანსამბლი. თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ ანსამბლის წევრები ამ საქმეს გულგრილად მოეკიდნენ. ხშირია მეცადინეობის ჩაშლის შემთხვევები, ბევრია გაცდენები. ამას დროულად უნდა მიხედოს ანსამბლის ხელმძღვანელობამ. მზადების პროცესშია აგრეთვე ვოკალური კვარტეტი, რომლის შემადგენლობაშიც არიან ეკონომიური ფაკულტეტის V კურსის სტუდენტი ზ. ჩხაიძე, გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის V კ. სტუდენტი შ. ცერცვაძე, ფილოლოგიის ფაკულტეტის III კ. სტუდენტი ო. ჩიტაია. კვარტეტს ხელმძღვანელობს მ. ხატელიშვილი.

ემზადება აგრეთვე საესტრადო ჯგუფი.

უნივერსიტეტის თვითშემოქმედებითი კოლექტივი მეოთხე წელია არსად არ გამგზავრებულა, თბილისის ფარგლებს გარეთ თავისი ოსტატობა არ უჩვენებია. მით უფრო მეტი პასუხისმგებლობა და მონდომებაა საჭირო ახლა, როდესაც ეს შესაძლებლობა მათ უკვე მიეცათ.

ა. კვაჭანტირაძე

რა დავაშავეთ?!

უნივერსიტეტში არის გარდერობი, რომელიც, რასაკვირველია, იმას გულისხმობს, რომ სტუდენტებმა პალტოები გაიხადონ და იქ ჩამოჰკიდონ. უნივერსიტეტის შინაგანაწესის ერთ-ერთი მუხლიც ამას გულისხმობს. უდაოდ კარგი წესია: მოსახერხებელიცაა, ჰიგიენურიც.

მაგრამ ჩვენ, ქალიშვილებს, ერთი შეკითხვა გვაქვს: მარტო ქალიშვილებზე ხომ არ ვრცელდება ეს წესი?

ჩვენი ამხანაგი ვაჟები თავისუფლად მიმოდიან პალტოებში და პატივცემული დარაჯები მათ, რატომღაც, ვერ ამჩნევენ (თუმცა ზოგიერთის სიმაღლე 2 მეტრს აღწევს. იქნებ ამიტომაც ვერ ამჩნევენ?), ჩვენ კი ზოგჯერ სრულიად უმიზეზოდ და უსაბაბოდ უპალტოოდაც გვაკავებენ ხოლმე.

ყველა წესსა და კანონს აქვს თავისი გამონაკლისი. თუ ჩვენი კარისკაცები ამ პრინციპით მოქმედებენ, მაშინ სათქმელიც არაფერი გვქონია.

ი. ქამხაძე

ახალ წელს მაინც...

გასულ სასწავლო წელს უნივერსიტეტის რადიოკვანძი ავად თუ კარგად მუშაობდა. შემდეგ თანდათან მინელდა გადაცემების ინტენსიურობა.

ახალი სასწავლო წელი ისე დაიწყო, რადიოკვანძის ხმა არ გვსმენია. მართალია, ერთი გადმოცემა მოხერხდა, მაგრამ იგი არც შინაარსობლივად და არც გადაცემის ხარისხით ბრწყინავდა. დიდი ხანია გამოცვლას მოითხოვს დერეფნებში ჩამოკიდებული რადიორეპროდუქტორები, გასასწორებელია მეორე კორპუსის რადიოხაზი, მაგრამ მთავარი მაინც რადიოკვანძის რედაქციის უგული მუშაობა უნდა იყოს.

იქნებ ახალ წელს მაინც განახლდეს გადმოცემები?

ს. პაქსაშვილი

ქართული ისტორიოგრაფიის მნიშვნელოვანი შენაძენი

გასულ წელს უნივერსიტეტის გამომცემლობამ გამოაქვეყნა საქართველოს ისტორიის კათედრის გამგის, ისტორიულ მეცნიერებათა დოქტორის, პროფ. შოთა მესხიას მონოგრაფია „Города и городской строй феодальной Грузии XVII—XVIII в. в.“.

ფეოდალური საქართველოს ქალაქების ისტორიის, ქვეყნის ეკონომიურსა და სოციალურ ცხოვრებაში მათი როლისა და ადგილის შესწავლის თვალსაზრისით პროფ. შ. მესხიას შრომა პირველი, ფუნდამენტალური გამოკვლევაა.

მართალია, წიგნის დანიშნულებაა ძირითადად გადმოსცეს საქართველოს ქალაქების ისტორია XVII — XVIII საუკუნეებში, მაგრამ ავტორი მხოლოდ ამ საუკუნეებით არ იფარგლება. წიგნში დიდი ადგილი აქვს დათმობილი საქართველოში ფეოდალური ქალაქების აღმოცენებისა და მათი განვითარების ადრეული ეტაპის დახასიათებას, ეკონომიკის, სასაქონლო წარმოებისა და ვაჭრობის განვითარების, სოციალური ურთიერთობისა და კლასობრივი ბრძოლის საკითხების შესწავლას VI—XVI საუკუნეების საქართველოს ქალაქებშიც. ნაშრომში დახასიათებულია ქალაქებისა და სამეფო ხელისუფლების ურთიერთობა, ქალაქების ბრძოლა ფეოდალური დამოკიდებულებისაგან გასათავისუფლებლად, საქალაქო მმართველობა და სხვა საკითხები.

საქართველოში საქალაქო ცხოვრება ერთგვარ გამოცოცხლებას იწყებს XVII საუკუნიდან (განსაკუთრებით მისი მეორე ნახევრიდან) ქვეყნის საერთო ეკონომიურ წინსვლასთან ერთად აღდგებიან და ვითარდებიან ქალაქები, ადგილი აქვს საქალაქო წესწყობილებებისა და მმართველობის მოწესრიგების ცდებს, ხოლო XVIII საუკუნისათვის შეიმჩნევა ერთგვარი გარდატეხა ქალაქების სოციალურ ცხოვრებაში. ავტორის მიერ ამ პერიოდის (XVII — XVIII ს. ს.) არჩევა ძირითადი კვლევის ობიექტად, უსათუოდ გამართლებულია.

პროფ. შ. მესხიას მონოგრაფიაში საფუძვლიანად არის შესწავლილი და გაანალიზებული XVII — XVIII საუკუნეების საქართველოს ქალაქების სოციალური აღნაგობა, მმართველობა, ხელოსანთა და ვაჭართა ორგანიზაციები, აგრეთვე ამ პერიოდის ქალაქების გარეგნული სახე და სხვ.

აღნიშნული მონოგრაფია ქართულ საბჭოთა ისტორიოგრაფიის დიდი შენაძენია.

ნ. ასათიანი

* * *

— ბავშვებო, — თქვა მასწავლებელმა, — წიგნში გოეთეს სახელის გვერდით სწერია (1749 — 1832). რას ნიშნავს ეს?

ჰანსი:

— მე ვიცი. ეს მისი ტელეფონის ნომერია.

* * *

მასწავლებელი მიმართავს კარლს:

— მაჩვენეთ, გეთაყვა, ამერიკა!

კარლი აჩვენებს ამერიკას. შემდეგ მასწავლებელი ეკითხება კლასს:

— ვინ აღმოაჩინა ამერიკა?

— კარლმა, — იყო პასუხი.

გერმანულიდან თარგმნა
მ. ძურძაძემ.

სურათზე: გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკულტეტის გეოლოგიის სპეციალობის III კურსის სტუდენტები (მარცხნიდან მარჯვნივ)—მ. ხაჭაპურიძე, ა. ქვრივიშვილი და გ. ხომერიკი პეტროგრაფიის კაბინეტში ემზადებიან ჩათვლისათვის გეოლოგიურ აგეგმვაში.

ფოტო ა. გემჯიანისა

სტუდენტთა გამოცდების ორგანიზაციის შესახებ

ჩემი პედაგოგიური მუშაობის დასაწყისშივე უნივერსიტეტში ერთ უხერხულობას წავაწყდი: მახსოვს, ჩემთვის გამოცდები უნდა ჩაებარებინა„ სამ ჯგუფს, თვითეულ მათგანში 25 სტუდენტი იყო. ყოველ ჯგუფს თითო დღე ჰქონდა გამოყოფილი. ადმინისტრაციამ სტუდენტები წინასწარ გააფრთხილა: დანიშნულ დღეს ჯგუფი მთლიანად უნდა გამოცხადდეს დილის 9 საათისთვისო.

ისიც კარგად მახსოვს, რომ, მიუხედავად მკაცრი გაფრთხილებისა, პირველ დღეს მხოლოდ 12 საათის შემდეგ იწყეს სტუდენტებმა კანტიკუნტად მოსვლა. იმ დღეს 25 კაციდან მხოლოდ 6–7 გამოცხადდა. მეორე დღე უფრო „მოსავლიანი" აღმოჩნდა — 13 კაცი მოვიდა გამოცდაზე. სამაგიეროდ უკანასკნელ დღეს ოფლში გავიწურე. აუდიტორიასთან დილიდანვე მოხლვავდა სტუდენტობა. მთელ დღეს საშინელი ხმაური და ნერვიულობა იყო. გამოცდები ტარდებოდა არანორმალურ პირობებში, ნაჩქარევად, არაორგანიზებულად.

ყოველივე ეს მე ჩემი ახალგაზრდობით, პედაგოგიური გამოუცდელობით ავხსენი. მაგრამ მრავალმა კოლეგამ „მანუგეშა": ეს ჩვეულებრივი ამბავიაო. სამწუხაროდ, ასეთ „ჩვეულებრივ ამბავს" დღესაც ხშირად ვხედავთ.

უცნაურია, რომ დეკანატი, როგორც წესი, მთელ ჯგუფს ავალდებულებს ხოლმე გამოცხადდეს გამოცდების დახაწყისისათვის დილიდანვე. ორიდან ერთი: თუ ამ დავალებას ჯგუფი დაარღვევს, მას ვერავინ დასჯის (რომელი ერთი უნდა დასაჯოს?!), ხოლო თუ დავალებას ჯგუფის ყველა წევრი პირნათლად შეასრულებს, გონივრულად არ მოიქცევა: რატომ უნდა გამოცხადდეს დილიდანვე ის მეოცე თუ ოცდამეხუთე სტუდენტი, რომელსაც გამოცდა შუადღისას მოუწევს?! მხოლოდ იმიტომ, რომ ინერვიულოს და გადაიღალოს დერეფანში ლოდინით?!

ერთხანს ფაკულტეტის მდივანთან ნებაყოფლობითი ჩაწერის ინდივიდუალური წესი შემოიღეს, მაგრამ ამან კიდევ უფრო არევ-დარევა შეიტანა საგამოცდო წესებში.

პირადმა გამოცდილებამ დამარწმუნა, რომ გამოცდების ორგანიზებულად ჩასატარებლად საჭიროა სტუდენტებისათვის არა მარტო დღეების, არამედ განსაზღვრული საათების დანიშვნა. ამ ათი წლის წინათ ერთ ჯგუფხელს სტუდენტთა სია შევადგენინე და უკანასკნელ ლექციაზე ისინი პერსონალურად, საათების მიხედვით გავანაწილე. სიიდან პირველი სამეული დავიბარე 9 საათისათვის, მეორე სამეული 10 საათისათვის და ა. შ. თანაც გავაფრთხილე: ვინც დანიშნულ საათზე არ გამოცხადდება, ამით იგი, ჯერ ერთი, თავის უდისციპლინობას დაამტკიცებს და, მეორეც — ხშირია შემთხვევა, როცა სტუდენტის პასუხი შეიძლება შეფასდეს, ძველებურად რომ ვთქვათ, 3-ზე ან 4-ზე, როცა გამომცდელი ყოყმანობს: დაწეროს დამაკმაყოფილებელი თუ კარგი ან — კარგი თუ ფრიადი... ასეთ შემთხვევაში საკითხი ჩვეულებრივად სტუდენტის სასარგებლოდ წყდება ხოლმე, მაგრამ თუ სტუდენტი დანიშნულ საათზე არ მოვიდა და უდისციპლინობა გამოიჩინა, იგი ასეთ შეღავათს ვერ დაიმსახურებს-მეთქი.

ამ წესმა კარგი შედეგი გამოიღო. შეიდასამდე სტუდენტიდან, რომლებიც მე ბოლო ათი წლის განმავლობაში გამოვცადე, მხოლოდ შვიდ-რვა კაცი არ გამოცხადდა დანიშნულ საათზე. გამოცდები ყოველთვის ტარდებოდა ორგანიზებულად, მშვიდად და ნორმალურად.

იქნებ სხვა გამომცდელებისთვისაც სასარგებლო იყოს ასეთი წესის გამოყენება?

პროფ. ვანო შადური

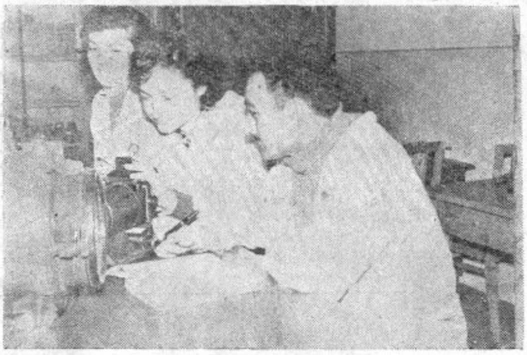

სურათზე: ქიმიის ფაკულტეტის IV კურსის სტუდენტები (მარცხნიდან მარჯვნივ) — ირაკლი აფხაზავა, ნანა კვაჭაძე და ცისანა ვარდოსანიძე კოლოიდური ქიმიის ლაბორატორიაში ემზადებიან გამოცდებისათვის.

ფოტო გ. გაბუნიასი

ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტთა

მოწოდება

უნივერსიტეტის ყველა ფაკულტეტის სტუდენტებისადმი

აკადემიური წარმატება, დისციპლინა, საზოგადოებრივ საქმიანობაში აქტიური მონაწილეობა — ესაა ის ძირითადი, რითაც განისაზღვრება უმაღლესი სასწავლებლის სახე, მისი წარმატებები. ჩვენი მიღწევები სწორედ ამ კუთხით იზომება.

ჩვენს უნივერსიტეტში ბოლო დროს განსაკუთრებით გაძლიერდა მუშაობა ამ მიმართულებით. ჩვენ, ფილოლოგებს, გვინდა ჩვენი წვლილი შევიტანოთ ამ დიდმნიშვნელოვან საქმეში და წინადადება შემოგვაქვს:

იმისათვის, რომ გამოინახოს უფრო კონკრეტული ფორმები ამ მიზნის განხორციელებისათვის, იმისათვის, რომ უფრო მეტი სტუდენტი ჩაებას ამ საერთო-საუნივერსიტეტო საქმეში, იმ მიზნით, რომ ამაღლდეს ამ საქმიანობაში როლი მთავარი დასაყრდენის — ჯგუფებისა, იმისათვის, რომ ამ საქმის მნიშვნელობა იგრძნოს თითოეულმა სტუდენტმა, გაიხადოს იგი თავის ღვიძლ საქმედ, მოვუწოდებთ უნივერსიტეტის ყველა ფაკულტეტის ყველა სტუდენტს: წამოვიწყოთ შეჯიბრება საუკეთესო ჯგუფის სახელის მოპოვებისათვის.

საუკეთესოდ შეიძლება ჩაითვალოს ის ჯგუფი, რომლის სტუდენტთა აკადემიური მოსწრებაც იქნება ასპროცენტიანი, რომელთაც არ ექნებათ დისციპლინის დარღვევისა და ლექცია-სემინარების უმიზეზოდ გაცდენის არცერთი შემთხვევა, სადაც მაღალ დონეზე ტარდება სემინარული და პრაქტიკული მეცადინეობანი. ამავე დროს ჯგუფი აქტიურად უნდა იყოს ჩაბმული საზოგადოებრივ საქმიანობაში, სპორტში, თვითშემოქმედებაში, საზოგადოებრივად სასარგებლო შრომაში.

იმედი გვაქვს, მხარს დაგვიჭერთ ამ წამოწყებაში.

გიწვევთ შეჯიბრებაში!

ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტები.

გამოცდების წინ

— როგორ ემზადებით სესიებისათვის? — ასეთი კითხვით ხშირად მოგვმართავენ ჩვენ, ისტორიის ფაკულტეტის პირველკურსელებს ჩვენი პროფესორ-მასწავლებლები, უფროსი ამხანაგები, სხვა თანაკურსელები.

კურსის ალკკ ბიურომ თავის დროზე ეს საკითხი კომკავშირის ერთ-ერთი კრების მსჯელობის საგნად გახადა. კრებაზე სტუდენტებმა ილაპარაკეს იმის შესახებ, თუ როგორ იქნებოდა უკეთესი სესიებისათვის მზადება. ამხანაგებმა ბ. სოხვაძემ, გ. ბაბუნაშვილმა, გ. შენგელიამ, ბ. ჯღარკავამ, გ. ჩიქოვანმა, კ. ციციშვილმა და ო. ოგანეზოვმა უპირატესობა ჯგუფურ მეცადინეობას მიანიჭეს, ზოგმაც ცალკე მეცადინეობა ირჩია. მთავარი კი მაინც ის იყო, რომ მთელი ჩვენი კურსი გულმოდგინედ შეუდგა სესიებისათვის მზადებას.

მიმდინარე საგამოცდო სესიებზე ვაბარებთ საქართველოს ისტორიას, ძველი აღმოსავლეთის ისტორიას, პირველყოფილი საზოგადოების ისტორიასა და საზოგადო ეთნოგრაფიის კურსს.

პირველ რიგში ვეუფლებით მარქსიზმ-ლენინიზმის ფუძემდებელთა მიერ მოცემულ სახელმძღვანელო დებულებებს ადამიანთა საზოგადოების ისტორიის განვითარების საკითხებზე.

გულდასმით ვსწავლობთ ცალკეული საგნების სახელმძღვანელოებს, მონოგრაფიებს, ლექციებზე ჩაწერილ კონსპექტებს.

6 იანვარს პირველი გამოცდა გვაქვს საქართველოს ისტორიაში. თუ როგორ მოვამზადეთ ეს საგანი, ამას გამოცდის შედეგი დაგვანახვებს. წინასწარ მხოლოდ ერთი შეგვიძლია ვთქვათ — ბეჯითი შრომა უეჭველად გამოიღებს სასურველ ნაყოფს.

ანზორ სიხარულიძე,
ისტორიის ფაკულტეტის პირველი კურსის სტუდენტი.

გთხოვეს თუ დაგავალეს — სამშობლო შესრულებას მოითხოვს!

ლეილა მირიანაშვილი და ცისკარა ჯანჯღავა ჩვენი უნივერსიტეტის წესიერი სტუდენტები არიან, კარგადაც სწავლობენ. ამიტომ ამხანაგებმა ისინი პროფჯგუფორგებად აირჩიეს — ფიქრობდნენ, კარგად შეასრულებდნენ იმ მცირე, მაგრამ პასუხსაგებ მოვალეობას, რომელიც პროფჯგუფორგს აკისრია. მერე?

ხელმძღვანელმა ორგანოებმა შეგვამოწმეს და სრულიად გაუმართლებლად შეერცხვით, გვითხრეს, — ცუდად გიმუშავნიათო. სადავო რა იყო, ფაქტია, რომ იმ კურსებზე, სადაც ლეილა და ცისკარა პროფჯგუფორგებად მუშაობენ, ხელშესახები არაფერი გაკეთებულა, საქმე დგას, მუშაობა მოდუნებულია და როცა შესახსენებლად მივალთ, ისინი ყოველთვის „გადატვირთულნი" აღმოჩნდებიან, სადღაც მიეჩქარებათ, ყველაფერი გაკეთებულად ეჩვენებათ.

მეოთხეკურსელები მალე უნივერსიტეტსაც დაამთავრებენ, უნივერსიტეტის კურსდამთავრებულის დიპლომს მიიღებენ და ეს ხომ საამაყოა! — მაგრამ რატომღაც ზოგ მათგანს ჯერ ვერ შეუგნია, რომ სირცხვილია პროფკავშირული ორგანიზაციის რიგებს გარეთ ყოფნა. პროფჯგუფორგი ამხ. ც. ჯანჯღავა სათანადოდ ვერ ეკიდება კავშირის რიგებში ახალ წევრთა მიღების საქმეს. ამიტომ არის, რომ IV კურსის 32 კაციდან ათი კავშირის წევრი ჯერაც არ არის. ამასთან, ეს ხდება იმ კურსზე, სადაც იმყოფება ფაკულტეტის ალკკ ბიუროს მდივანი ამხ. რ. სვანიძე, პროფბიუროს წევრი ამხ. რ. გამცემლიძე, სკკპ წევრი ამხ. ტ. გომართელი და სხვები.

ჩვენ დავინტერესდით მდგომარეობით და შევეცადეთ გამოგვერკვია მიზეზი. გავესაუბრეთ რამდენიმე ამხანაგს. ერთ-ერთმა მათგანმა გაკვირვებით გვითხრა:

— როგორ, სავალდებულოა, რომ წევრი გავხდე?!

— არა, სავალდებულო არ არის, — ეს ყველასათვის ცნობილი ფაქტია, მივუგეთ ჩვენ.

შემდეგ ჩვენი საუბარი გაგრძელდა...

ამხანაგი დარწმუნდა, რომ პროფკავშირის წევრობა არა თუ საჭიროა, საამაყოცაა, მაგრამ იგი ბრალს გვდებს, რომ ჩვენი პროფორგანიზაცია ცუდად მუშაობს, მხოლოდ საწევროების აკრეფით კმაყოფილდებაო. ვერც შევდავებით: იგი თუ მთლიანად არა, ნაწილობრივ მაინც მართალია.

მაგრამ რა არის მიზეზი ასეთი ცუდი, შეზღუდული მუშაობისა?

ბიუროს ამასწინანდელ სხდომაზე დადგენილება მივიღეთ კულტმასობრივ ღონისძიებათა უკეთ და ოპერატიულად ჩატარების მიზნით. დავავალეთ ბიუროს წევრს ამხ. რ. გამყრელიძეს, რომელიც თვითონვე ითვლება ამ სექტორის ხელმძღვანელად, კურსების მიხედვით შეექმნა კომისიები 4—5 კაცის შემადგენლობით. ასეთი კომისიები მართლაც ჩამოყალიბდა. მაგრამ, სამწუხაროდ, ამ კომისიებს პრაქტიკულად არავითარი ნაბიჯი არ გადაუდგამთ. სად არის ინიციატივა ქვევიდან, საკუთარი ძალების გამოჩენა, ორგანიზებულობა?

ჩვენი მუშაობა შინაარსობრივად ნამდვილად მრავალფეროვანი იქნებოდა და მიმზიდველი, რომ იგრძნობოდეს კავშირის რიგითი წევრების აქტივობა.

სამწუხაროდ, იშვიათი როდია ისეთი შემთხვევა, როცა გსურს რომელიმე ამხანაგს დავალება მისცე და პირველი სიტყვისთანავე მასში ამოიცნობ მოუნდომებლობას, სურვილს იმისას, რომ თავიდან აიცილოს ასეთი დავალებები.

თქვენ აირჩიეთ ბიურო, ხმა მიეცით მის სასარგებლოდ, ნდობა გამოუცხადეთ მას. ცოტა ხნის შემდეგ მოდის თქვენს მიერ არჩეული ბიუროს წევრი, და გაძლევთ დავალებას გავაკეთოთ ესა თუ ის საქმე კოლექტივის ინტერესებისათვის, მაგრამ თქვენ ყველა საშუალებას მიმართავთ, მიზეზებს ეძებთ თავი აარიდოთ დავალების შესრულებას, ან საქმაო „გამბედაობას" იჩენთ და უარყოფთ ყოველგვარი დავალების მიღებას. ამხანაგო, უფიქრდებით თუ არა, რას ჩადიხართ?

თქვენ შეგიძლიათ ნაყოფი მოუტანოთ საკუთარ კოლექტივს, მაგრამ ამას არ აკეთებთ; თქვენ პატივს არ სცემთ საკუთარ ამხანაგს, ამხანაგობას.

ლამარა ციცქიშვილი მეხუთე კურსის სტუდენტია, იგი მესამე წელია იმყოფება პროფბიუროში და ასრულებს მდივნისა და ხაზინადრის მოვალეობას. როგორც გადმოგვცემენ, ამხ. ციცქიშვილი წინა წლებშიაც ვერ ბრწყინავდა თავისი მუშაობით, წელსაც ასევე ულმობლად შეუდგა მუშაობას. გავითვალისწინეთ რა მდივნისა და ხაზინადრის განსაკუთრებული როლი ბიუროს საქმიანობაში, ჩვენ ვთხოვეთ მას მთელი ენერგიით შედგომოდა საქმეს; სამუშაო გეგმაც შევუდგინეთ. ამხანაგი დაგვპირდა, მაგრამ მოგვატყუა, კიდევ ვთხოვეთ — ისევ მოგვატყუა და ასე განმეორდა რამდენჯერმე. დაბოლოს, საქმე იქამდე მიიყვანა, რომ ისტორიის ფაკულტეტის პროფბიუროს მუშაობის შემოწმებისას ჩვენ უხერხულ მდგომარეობაში აღმოვჩნდით.

დასანანია, რომ ჩვენ საშუალება გვაქვს ათობით მაგალითი მოვიყვანოთ უპასუხისმგებლობაზე, უდისციპლინობაზე, საქმის აბუჩად აგდებაზე.

ჩვენ საკმაო რაოდენობით გვყავს მოწინავე, ფოლადისებური წრთობის ახალგაზრდები, მაგრამ ჩვენ გვინდა უკლებლივ ყველამ იცოდეს: სადაც არ უნდა იყო და ვისაც არ უნდა წარმოადგენდე, შენგან საზოგადოებრივი დავალების შესრულებას მოითხოვს სამშობლო, რომელიც შენ ასე ძალუმად გიყვარს.

ომარ ფხაკაძე,
ისტორიის ფაკულტეტის პროფბიუროს თავმჯდომარე.

დაიწყო საგამოცდო სესიები

უნივერსიტეტში უკვე დაიწყო ზამთრის საგამოცდო სესიები.

გამოცდების პირველ დღეს ბევრმა სტუდენტმა ისახელა თავი. გეოგრაფია-გეოლოგიის ფაკ. ეკონომიური გეოგრაფიის სპეციალობის II კურსის სტუდენტმა ქსენია კეკელიამ ამ დღეს კარტოგრაფიაში ლექტორის — დოც. ალ. ასლანიკაშვილისაგან ქება და ხუთიანი დაიმსახურა. იგი გახარებული გამოდის გამოცდიდან (ცენტრში) და ამხანაგები, მისი თანაჯგუფელები ულოცავენ ამ პირველ წარმატებას. ჩვენც ვულოცავთ.

ფოტო გ. ვახტანგაძისა

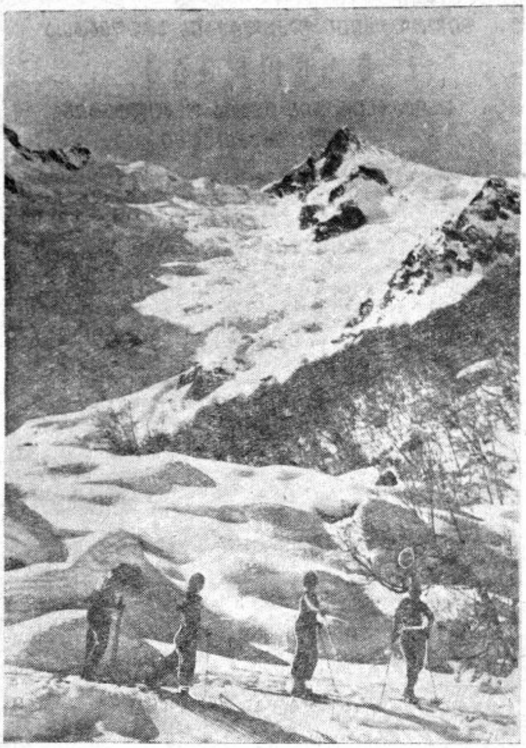

თოვლი. თხილამურები, ალბათ, ზამთრის ბაკურიანი გაგახსენდათ, სურათს რომ დახედეთ. მაგრამ ეს ასე არ არის. ეს ფოტო გადაღებულია ზაფხულში ალიბეკში — დომბაის მიდამოებში. ფოტო გურამ თიკანაძისა

...და იყო თვე დეკემბერი

...და იყო ჭაბუკი, სტუდენტად რქმეული. მკერდი გაეღელა, „კაშნე" უდიერად მოეგდო გვერდზე, პალტოს ღილები შეეხსნა და ხელები შარვლის ჯიბეებში ჩაეწყო. უყვარდა ქალაქი თვისი, გული მისთვის უძგერდა ჭაბუკს, ვერ ძლებდა უმისოდ. ამიტომაც დაეხეტებოდა მის ქუჩებში დღენიადაგ. ფეხზე ცხრაადლიანი „ბოთინკები" ეცვა „სტილიაგას", ხელიკისფერი. ხანაც „მოკასინებით" თუ შეეხებოდა მშობლიურ მიწას.

ფეხები დაუხეხა „ბოთინკების" უხეშმა ტყავმა ჭაბუკს, ალაგ-ალაგ დაუღურჯა კიდეც. მუხლებს უდუნებდა ფუთიანი ტვირთი, მაგრამ მაინც რიტმულად ამოძრავებდა სახსრებს და მძიმე ტვირთის ქვეშ ილეოდნენ ქვაფენილები.

მძიმე იყო ტვირთი მისი, მაგრამ იგი მაინც არ ეპუებოდა ხვედრს. დააბოტებდა ქუჩა-ქუჩა, დღისით და ღამით დაეძებდა...

დღისით მზე იცინოდა ზოგჯერ.

ზოგჯერ უმზეო იყო ცა.

ღამით ვარსკვლავები კიაფობდნენ ზოგჯერ.

ზოგჯერაც თოვდა და წვიმდა.

იგი კი... დადიოდა და ეძიებდა...

გათენებისას გატანჯული მიეგდებოდა საწოლზე. დედა მიუალერსებდა, მომლოდინე, არაქათგამოცლილს ტვირთს ჩამოხსნიდა, გამაგრილებელ მტლეებს დაადებდა დახუთულ ფეხებზე, ნეილონის წინდებს და „მოკასინებს" გაუმზადებდა შუადღისათვის, თანაც რჩევას მისცემდა ასეთს: „რისთვის იკლავო, შვილო, თავს ამდენი კითხვით, მოეშვიო მაგ დასაწვავ წიგნებს".

მწუხარედ გაეღიმებოდა ჭაბუკს ამის გამგონეს, და იმავე დღესვე ისევ „გაიქაჩებოდა" ცხოვრების უღელში.

. . . .

ძნელი არის ცხოვრება კაცის.

უსამართლობაც იცის ზოგჯერ წუთისოფელმა.

...და იყო თვე დეკემბერი, რიცხვი 25. უნივერსიტეტის ეზოში შემოალაჯეს „ბოთინკებმა". ბეჭგამართული მოდიოდა ჭაბუკი, ხელში ფართოყდიანი წიგნები ეჭირა.

შესასვლელს მიადგა. შეუშვეს.

აუდიტორიას მიაგნო და კარი შეაღო.

გაკვირვებით შემოხედა სათვალებიანმა კაცმა და, არაო, უთხრა.

გამობრუნდა.

მეორე დღეს სხვა აუდიტორიას მიადგა ჭაბუკი.

არაო!

შემდეგ მესამეს.

არაო!

მეოთხეს, მეხუთეს.

არაო, არა!

ბოლოს მეექვსედ იქ მივიდა, სადაც ფიზკულტურის კათედრაა.

აგებულება გაუსინჯეს. დაკუნთული ფეხები მოუწონეს, — სირბილი გეცოდინებაო კარგი.

გაუხარდა ჭაბუკს. სირბილის სექციაზე დავდიოდიო, მიუგო.

ცნობა წარმოადგინე და მოგცემთო ჩათვლას, მიუგეს მათაც ენამოსწრებულად.

ცნობაო!

გამოვიდა ჭაბუკი.

ცნობაო!!!

ნაცნობის ჭაჭანება არ იყო ირგვლივ. მხოლოდ საგნები იყვნენ გარშემო ნაცნობნი. ქვაფენილმა გაუღიმა „ბოთინკებს", ხეებმა უთანაგრძნეს გასაჭირში მყოფ ძმობილს.

ცნობაო! — შესჩივლა ჭაბუკმა მეგობრებს.

ჩვენ არ ვიცით წერა, — გულისტკივილით მიუგეს იმათ.

ახლა მზეს ახედა საბრალომ: შენ მიშველოო იქნებ.

ჩქარობდა მზე. ჩასვლას აპირებდა, მაგრამ მაინც მოაფრქვია თავისი მხურვალე სხივები დაჩაგრულს: ნურაფრის გეშინიაო, ჭაბუკო, ჩაეწყობაო ყველაფერი უშენოდ. ოღონდ ამაღამ კარგი ადამიანების სადღეგრძელო დალიეო თორმეტ საათზე.

მადლი შესწირა ყრმამ მნათობს. აღუთქვა, მსხვერპლს შემოგწირავო უთუოდ. შემდეგ გახარებული გამობრუნდა უკან. ფიქრობდა: რა კაცთმოყვარეაო ეს დალოცვილი მზე. ამიტომაც ვერ ძლებსო უმისოდ ხალხი.

და გაჰყვა ქუჩას... ტვირთი აიკიდა ისევ.

რ. სურგულაძე

წიგნის განხილვა

ამ რამდენიმე დღის წინათ ისტორიის ფაკულტეტმა მოაწყო **„Всемирная история-ს"** IV ტომის განხილვა.

ძირითადმა მომხსენებლებმა — დოც. გ. ჟორდანიამ და დოც. ი. ხუციშვილმა ილაპარაკეს ხსენებული ნაშრომის ღირსებაზე, თან აღნიშნეს ის სერიოზული ნაკლოვანებანიც, რაც წიგნს ახლავს.

განსაკუთრებით მიუღებელია ნაშრომის XXIII თავი, რომელიც კავკასიის ხალხთა XVI—XVII საუკუნეების ისტორიას ეხება.

პროფ. ა. კიკვიძემ და სტუდენტმა შ. ბადრიძემ ხაზი გაუსვეს იმ გარემოებას, რომ ნაშრომში ნაცვლად კავკასიის ხალხთა ისტორიისა ცალკცალკე, მოცემულია ისტორია კავკასიისა, როგორც ერთიანი გეოგრაფიული ერთეულისა. ამის შედეგად ავტორები სერიოზულ შეცდომებს უშვებენ კავკასიის ხალხთა, კერძოდ, საქართველოს ისტორიის გაგებაში.

შ. ბადრიძე,

ამაგდარი ბიბლიოთეკარი

თუ წუთით მაინც შეიხედავთ სტუდენტთა ქალაქის მე-4 კორპუსის ბიბლიოთეკაში, თვალში გეცემათ დიდი სისუფთავე და წესრიგი. ამას ემატება სანიმუშო მომსახურება, რითაც ეს ბიბლიოთეკა მკითხველ სტუდენტთა დიდ ნაწილს იზიდავს.

ამ კორპუსში მობინადრე სტუდენტი ვაჟები თავიანთი წესიერი ყოფაქცევით ხელს უწყობენ ბიბლიოთეკის ნორმალურ მუშაობას.

ათი წელია, რაც აქ ბიბლიოთეკრად მუშაობს სკკპ წევრი ლუბა მენაბდევან იცის, რამდენ სტუდენტს მომსახურებია, რამდენის ჭირი და ლხინი გაუყვია მას ამ ხნის განმავლობაში. სტუდენტების მიმართ გულთბილი, ყურადღებიანი დამოკიდებულებისათვის შეიყვარეს იგი ახალგაზრდებმა.

გამოცდებისათვის მზადების დღეებში კიდევ უფრო მაღალ დონეზე დადგა სტუდენტთა მომსახურების საკითხი ბიბლიოთეკაში, რომელიც ახლა დილის 9 საათიდან გვიან ღამემდე განაგრძობს მუშაობას.

ლ. მემარნიშვილი

თქუა რუქამ არაკი...

ძველი წელი ჩიოდა: ისე მელევა დღე, რომ სტუდქალაქში ჩხუბისა და აყალ-მაყალის მოსპობა ვერ მოვახერხეო.

ახალმა წელმა თქვა: მაგას მოვაგვარებო.

ძველი წელი ჩიოდა: კაცო, თითქმის 365 დღე ვიცოცხლე და ამ ხნის განმავლობაში ხშირი შემთხვევა იყო ღამით სიბნელე, დღისით უწყლობა, სტუდქალაქელთა მიერ საყოფაცხოვრებო წესების დარღვევაო.

ახალმა წელმა თქვა: ამასაც მოვაგვარებო.

ძველი წელი ჩიოდა: კლუბში კინოს ჩვენებისას რატომ იქმნებაო ისეთი ატმოსფერო, რომ ეკრანზე შეყვარებული წყვილის დანახვისას მაყურებელმა ქალიშვილმა თვალები დაბლა უნდა დახაროს, ხოლო ყურთასმენა როგორმე ცოტა ხნით დაიხშოსო.

ახალმა წელმა თქვა: ამასაც მოვაგვარებო.

ძველი წელი ჩიოდა: ჩემი მმართველობის დროს ბევრი გამოსულა სტუდქალაქის აბანოდან ყინულივით გაციევებული ან კიდევ მდუღარე წყლით ზურგზე ტყავგამძვრალიო.

ახალმა წელმა თქვა: ამასაც მოვაგვარებო.

იქვე მდგომმა რუქამ იკითხა: ეს ყმაწვილი კომისიის წევრი ხომ არ არის, ამდენს რომ გვპირდებაო და თქუა არაკი: ახალი ცოცხი კარგად გვის, დაპირება ბევრი გვინახავსო.

ლ. გურული

სპორტის ამბები

საახალწლო საჩუქარი

გასულ წელს კარგ წარმატებებს მიაღწიეს ჩვენმა სპორტსმენებმა. უნივერსიტეტის სპორტულმა კოლექტივმა კვლავ აღიდგინა დაკარგული ტრადიციები, ჩადგა უძლიერესთა რიგებში და ენერგიულად იბრძვის სუსტი რგოლების გასამაგრებლად.

ბარაქიანი გამოდგა 1959 წელი ჩვენი სპორტსმენებისათვის. სექტემბრის თვიდან ოთხი თვის მანძილზე მოპოვებული თასები, საპატიო სიგელები და სხვადასხვა საჩუქრებიც საკმაოდ კარგად მეტყველებენ წარმატებებზე. ყველაფრის ჩამოთვლა ძნელია. ახლა ჩვენთვის განსაკუთრებით საინტერესოა ძველი წლის ბოლო თვის უკანასკნელ დღეებში მოპოვებული გამარჯვებები. ეს გამარჯვებები ხომ უნივერსიტეტისადმი მიძღვნილი საახალწლო საჩუქარია ჩვენი სპორტსმენებისაგან.

სულ ორიოდე კვირის წინათ დამთავრდა საქალაქო თასის გათამაშება ფრენბურთში. ჩვენმა გუნდმა დიდ წარმატებას მიაღწია, დაამარცხა ყველა მოწინააღმდეგე და თასი საახალწლო ძღვნად შემოიტანა უნივერსიტეტში.

20-27 დეკემბერს ჩატარდა შეჯიბრება ხელბურთში საქალაქო პირველობაზე. სპორტის ეს სახე ჩვენთან სულ ახლახან დაინერგა. საწვრთნო ვარჯიშების ჩატარება კარგად ვერც კი მოასწრო ქალთა გუნდმა, რომ შეჯიბრებაში მონაწილეობის მიღება მოუხდა. დებიუტში შეიძლება არავინ ელოდა ამას, მაგრამ ჩვენი გუნდი ქალაქის ჩემპიონი გახდა. ეს არა მარტო საახალწლო საჩუქარი, საახალწლო სიურპრიზაციაა.

ჯერაც არ დამცხრალა ამ ბრძოლაზე ლაპარაკი. ჩვენმა ტანმოვარჯიშეებმა ბრწყინვალე გამარჯვება და გარდამავალი თასი მოიპოვეს ქალაქის უმაღლესი სასწავლებლებია პირველობაზე. ამ შეჯიბრებისას კიდევ ერთი სპორტის ოსტატი შეემატა ჩვენი უნივერსიტეტის მრავალრიცხოვან სპორტულ კოლექტივს. ფილოლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტმა ა. მარიამიძემ პირველად შეასრულა სპორტის ოსტატის ნორმა.

ჩვენმა მაგიდის ჩოგბურთელებმა, მართალია თბილისის სახელობის თასი ვერ მოიპოვეს, მაგრამ მეორე საპრიზო ადგილიც არაა ცუდი შედეგი.

ვულოცავთ ჩვენს სპორტსმენებს ახალ წელს და ვუსურვებთ კიდევ მეტი გამარჯვებებისა და თასების მოპოვებას.

ჩვენო სპორტსმენებო! ახალ წელს იბრძოლეთ მხოლოდ და მხოლოდ პირველი ადგილებისათვის!

ზაალ ქვანია,

სურათზე: ჩვენი უნივერსიტეტის სპორტული კოლექტივების მიერ 1959 წელს სხვადასხვა შეჯიბრებებში მოპოვებული ჯილდოები.

ფოტო გ. გაბუნიასი

ჩატარდა საფაკულტეტო სპარტაკიადა

ისტორიის ფაკულტეტის ალკკ ბიუროსა და საფაკულტეტო ფიზკულტურული საბჭოს თაოსნობით სტუდენტთა შორის სპორტის პოპულარიზაციისა და სპორტული ოსტატობის ამაღლების მიზნით ამასწინათ ჩატარდა ფაკულტეტის სპარტაკიადა, რომელიც ითვალისწინებდა შეჯიბრებებს ფრენბურთში, კალათბურთში, ფეხბურთსა და ჭადრაკში. სპარტაკიადაში ძირითადად მონაწილეობდნენ I, II და III კურსების გუნდები.

სპარტაკიადამ გამოავლინა ნიჭიერი სპორტსმენები, როგორიცაა ბ. სოხვაძე, გ. ბაბუნაშვილი, ა. ასლანოვი, ზ. ჯუღელი, ნ. ნონიკაშვილი, ი. ნემსიწვერიძე, გ. სუბელიანი, გ. ხუციშვილი და სხვები, რომლებიც პასუხისმგებლობით მოეკიდნენ საქმეს.

უნდა აღინიშნოს, რომ სპარტაკიადის მსვლელობაში ადგილი ჰქონდა ზოგიერთ ნაკლოვანებას: ვერ მოხერხდა პროგრამით გათვალისწინებულ შეჯიბრებებში ქალთა გუნდების გამოყვანა, როგორც ჩანს ფიზორგების მუშაობა ამ მხრივ სუსტია. ამის გამო იყო, რომ ჩვენი ფაკულტეტის ქალთა გუნდი უსუსურად გამოიყურებოდა უნივერსიტეტის ქალთა სპარტაკიადაზე. ამაზე ნათლად მეტყველებს, მათი შედეგი. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ ჩვენ შეგვეძლო კარგად გამოვსულიყავით სპარტაკიადაზე, თუ ცალკეული ამხანაგები უპასუხისმგებლობას არ გამოიჩენდნენ. აბა, როგორ უნდა ავხსნათ საქციელი III კურსის სტუდენტის ც. ცინცაძისა, რომელიც, მაშინ როცა იგი კურსბიუროს ფიზკულტურულ სექტორს ხელმძღვანელობს, თავის ამხანაგებთან ერთად გუნდს თვითონ აძლევდა საჭარიმო ქულებს გამოუცხადებლობის გამო. ორჯერ ჩაიშალა ფეხბურთის თამაში I-III კურსებს შორის წესრიგის დარღვევის გამო.

საჭიროა ფაკულტეტის ფიზკულტურულმა საბჭომ და ალკკ ბიუროს ფიზკულტურის სექტორის ხელმძღვანელებმა ანალიზი გაუკეთონ ჩატარებული სპარტაკიადის შედეგებს, რათა ფაკულტეტი წარმატებით გამოვიდეს უნივერსიტეტის სტუდენტთა მომავალ სპარტაკიადაზე, რომელიც გაზაფხულზე ჩატარდება.

რ. სვანიძე
გ. ნარსია

რედაქტორი ირ. ვეშაპიძე

• 2 სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის გამომ ცემლობის სტამბა. ი. ჭავჭავაძის გამზირი, № 1. ტირაჟი 1 000. უე 00502